

Nr 179.

Av herrar Nilsson, Johan, i Malmö och Hjalmarsson, om utsträckt rätt till restitution av skatt å bensin och motorsprit.

Enligt § 3 i kungl. förordningen den 23 maj 1924 (nr 126) om särskild skatt å bensin och motorsprit medgavs restitution av sådan skatt, förutom vid utförsel av större partier, allenast för bensin, som med eller utan tillsats av annat ämne användes för annat tekniskt ändamål än motordrift. Denna restitution av skatt för s. k. industribensin motiverades av skattens syfte att av automobilismen uttaga bidrag till vägväsendet.

Redan den 10 december 1924 ingick svenska järnvägsföreningen till Kungl. Maj:t med framställning om befrielse för de enskilda järnvägarna från erläggande av skatt å bensin, som användes såsom motorbränsle i tåg. Den 8 december påföljande år gjorde svenska fiskarförbundet motsvarande framställning beträffande bensin, som användes för drift av motorbåtar i och för yrkesmässigt utövande av fiske. Slutligen hemställde aktiebolaget Aerotransport i skrivelse den 17 april 1926 hos Kungl. Maj:t om restitution av skatt för bensin, som förbrukades av bolaget i den från Sverige till utlandet utgående flygtrafiken.

I proposition nr 173 till 1927 års riksdag med förslag bland annat till förordning om ändring i vissa delar av förutnämnda förordning om särskild skatt å bensin och motorsprit upptogs också förslag om restitution av denna skatt jämväl för bensin och motorsprit, som med eller utan tillsats av annat ämne användes för framdrivande av tåg eller fordon å för allmän trafik upplåten järnväg eller av luftfartyg eller av motorbåt vid yrkesmässigt utövande av fiske. Detta förslag vann riksdagens bifall. I § 5 av förordningen den 3 maj 1929 om särskild skatt å bensin och motorsprit (nr 62) återfinnas också samma restitutionsbestämmelser som i 1924 års förordning med däri år 1927 beslutat tillägg.

Med den avfattning, som givits bestämmelsen om restitution av skatt å för järnvägsdrift använd bensin eller motorsprit, har emellertid generaltullstyrelsen, som har att pröva dylika restitutionsansökningar, icke ansett sig kunna medgiva restitution av skatt å bensin eller motorsprit, som användes för framdrivande av lokomotiv å enskilda tillhöriga järnvägsspår. Ej heller har restitution medgivits i fall, då motorlokomotiv användas delvis inom enskilt område och delvis för rangering och transport av järnvägsvagnar å för allmän trafik upplåtet järnvägsområde.

Det torde få anses alldeles uppenbart, att samma skäl, som föranlett undantagande av bensin och motorsprit från beskattning vid användning

för framdrivande av lokomotiv å för allmän trafik upplåten järnväg, motivera en befrielse från skatt även om dylika lokomotiv framföres å andra spårssystem. Restitution av skatt bör därför i princip medgivas för all bensin och motorsprit, som begagnas för framförande av fordon löpande å järnvägsspår. Med hänsyn till utvecklingen, som pekar hän mot en allt större användning av moderna motorlokomotiv även inom privata industri-anläggningar, framstår kravet på en revision av restitutionsbestämmelserna i sådan riktning än mera trängande.

Med åberopande av vad ovan anförts få vi hemställa,

att riksdagen måtte besluta sådan ändring av 5 § i förordningen den 3 maj 1929 (nr 62) om särskild skatt å bensin och motorsprit att restitution av i förordningen avsedd skatt må åtnjutas för bensin eller motorsprit, som med eller utan tillsats av annat ämne användes för framdrivande av tåg eller fordon å järnvägsspår.

Stockholm den 22 januari 1932.

Joh. Nilsson,
Malmö.

A. Hjalmarsson.
